

Publicerad 2007-03-28 17:44 av cohen

ord som flyr som faller som överlever

Letade efter ord som funnits inom
mig alltid men som
aldrig hittat vägen ut ur
den labyrint en själ utgör och
de hinder som fanns kvar var
inte helt enkla att
flyga över i avsaknaden av
vingar starka nog att
bära mina ord och mig.

Som så mycket annat var
det hela en slump en
tillfällighet aldrig menat att bli verklighet då
min labyrint faktiskt inte
hade en väg ut men ett pistolskott i
magen räddade allt som varit
instängt och
det släpptes ut av
en slump en ren tillfällighet och
så blev det så här plötsligt
var mina ord
fria men vad betyder frihet om
man inte vet vart
man vill gå, egentligen?

Att gå ifrån något istället för
att gå emot något är att fly är att överleva men
ibland räcker det inte när
överlevnad inte skänker lycka ändå och
då ett fall fortfarande är ett
fall även om fallet är
evigt och aldrig kommer sluta med en
miljon smärtor samtidigt då
kroppen slår emot kall hård jord eller kanske
varm men ändå hård.

Ja mina ord var fria men
till vilken nytta då friheten endast

blev till flykt blev till
övelevnad egentligen bara blev till ett
fall i oändlighetens avgrundsdjupa ihålighet utan
jord att avsluta det hela utan
någon som fångar med armar av bomull eller
hårdplast eller järnvägsräls utan
någon som helst jävla anledning att vara
fri.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren cohen med Poeter.se id #14688 innehar upphovsrätten